

ריצה לשום מקום: האמת מאחורי תעשיית מרוצי הסוסים

סמים לשיפור הביצועים, סטרואידיים לעמעום כאב, תרופות לצמצום דימום בריאות, הורמונים, משלשלים ואפילו מורפיום

נינה נייטלזון | 24/10/2011 11:47

תגיות: מירוץ סוסים, התעללות בבעלי חיים
"החמדנות גוברת על פני בריאותו של הסוס, בטחוננו של הרוכב, והיושרה של הספורט", זו היתה מסקנתה של חברת הקונגרס יאן שקובסקי, מי שניהלה את השימועים, שנערכו בקונגרס האמריקני ב-2008 ועסקו בנוהג הנפוץ לסמם סוסי מרוץ, במספר המדאיג של מקרי התמוטטות קטסטרופלית שהסתיימו במוות ובגורלם הטראגי הכפוי של האתלטים על ארבע, כשהקריירות הקצרות שלהם מגיעות לקיצן.

◀ בואו להיות חברים של nrg ירוק גם בפייסבוק

מגדלים, מאמנים, וטרינרים, עובדים אחרים בתעשיית מרוצי סוסים וארגוני הגנה על בעלי חיים, העידו בפני הקונגרס על מקרי התעללות מזוויעה והתחננו בפניו להתערב. חרף הפניות המרגשות שלהם והבטחות הקונגרס להנהיג רפורמות, שלוש שנים חלפו מאז השימועים ומעט מאד השתנה. גם השנה, כמו בשנים עברו, אלפי סוסים חכמים ורגישים נולדים כדי למות, והכל בגלל תאוות הכסף ודחיקת הסוסים למאמץ עילאי מעבר לקצה גבול יכולתם הטבעית.

מירוץ סוסים. מעל ל-5,000 סוסים מתים בשנה רק בארה"ב. הכל בגלל תאוות הכסף צילום: רויטרס

השימועים נערכו בעקבות מותם הטרגי של 2 האלופים הצעירים "ברברו", שריסק במהלך מירוץ 20 עצמות ברגלו הימנית האחורית, פציעה שניתקה את רגלו ממפרק הקרסול והותירה אותה מתנדנדת ורפויה, ו"אייט בלס" (Eight Bells), שהרוכב שלה המשיך להצליף בה גם לאחר ששברה את קרסוליה, עד שחצתה את קו הסיום, התמוטטה והורדמה. מאחורי התמונה הנוצצת של אנשי האליטה המריעים באצטדיון, מסתתר פן אפל של ניצול, פגיעה ומוות אכזריים.

אלפי סוסים נולדים מידי שנה רק על מנת שיהיה ניתן לבחור מביניהם את המהירים ביותר למירוצים. מרבית האחרים - נשלחים לשחיטה. הסוסים הנבחרים משתתפים במרוצים כבר בגיל שנתיים, הגיל בו הם מהירים ביותר, עוד בטרם הספיקו עצמותיהם להתקשות, משמע בעודם

פגיעים לפציעות איומות. מומחים העידו על פציעות, שכללו קרעים ברצועות ובגידים, שברים מרובים של עצמות שלא ניתן לנתחם, דלקות מפרקים ועוד.

רוצים לנצח?

סקר של Associated Press שנערך במספר מסלולי מרוצים ברחבי ארה"ב חשף כי בין השנים 2003 - 2008 אירעו כ-5,000 מקרי מוות רק במהלך המרוצים עצמם, וציין כי מספר זה הינו נמוך עקב אי הכללתן של מספר מדינות בסקר בהן מקרי המוות שאירעו לא נרשמו כלל. ממספרים אלה עולה כי מספר הפציעות ומקרי המוות נמצא במגמת עלייה.

סימום סוסים הוא עניין שבשגרה - סמים לשיפור הביצועים, סטרואידים לעמעום כאב כדי שהסוסים יוכלו להתחרות גם בעודם פצועים, תרופות מרחיבות סימפונות לצמצום דימום בריאות, הורמונים, משלשלים ואפילו מורפיום, קוקאין ו"מילקשייק" של אבקת סודה לשתייה, סוכר, ואלקטרוליטים באמצעות צינונית באף כדי להפחית הצטברות של חומצה לקטית ולמנוע עייפות. חומרים חוקיים משמשים להסוואת חומרים לא חוקיים וקוקטיילים חדשים של סמים נרקחים במהירות רבה מזו הנדרשת למעבדות לפתח בדיקות לאיתורם. מגדל סוסים אחד העיד שכאשר אמר לוותרניו שלו שאינו רוצה לסמם את סוסו, הוטרנר ענה לו "אתה רוצה לנצח, לא?"

ריצה בזינוקים קצרים הינה טבעית לסוסים, אך מאמץ מעבר לקצה גבול יכולתם אינו טבעי עבורם וגורם לריאותיהם להתמלא דם כתוצאה מממאץ היתר. בעיות בריאות שכיחות נוספות הן קיבים כרוניים והתקפי לב. בל נשכח את ההצלפות- מחקר בריטי הראה כי גם סוסים המשתתפים במרוצים בפעם הראשונה "זוכים" לעד 30 הצלפות במירוץ.

כשסוסי מירוץ מגיעים לגיל 6, כבר אינם מהירים דיים ו"הקריירה" שלהם מגיעה לקיצה, זאת בעוד שתוחלת חייהם של סוסים גזעיים, שאינם משתתפים במרוצים, היא כ-25 שנה. סוסי מרוץ, בתום "הקריירה", גם אם בריאים, על פי רוב יישלחו לשחיטה או יימכרו לבעליות שונות ויסבלו מהתעללות הולכת וגוברת. ארגוני צדקה, המנסים למצוא לסוסי מרוץ לשעבר בתים, מקבלים מהתעשייה פרטות.

לא חלק מהתרבות

אם כן, כיצד אמורה להתמודד מדינה קטנה כישראל, אשר מגלה קשיים רבים בטיפול בסוסים שעברו התעללות כיום, עם מאות סוסים נוספים שיוולדו או ייובאו אליה וייפלטו מתעשיית המרוצים מידי שנה?

בעיה זו, למעשה, קיימת בכל מדינה בה נמצאת תעשיית מרוצי הסוסים. אפילו באי הקטנטן, מקאו שבסין, פורסמו בתקשורת תמונות של סוסי מרוץ לשעבר, צעירים ובריאים, שהועמדו בשורה, נורו בראשם, הורמו באמצעות מנוף ונזרקו למזבלה.

עד עצם היום הזה, שום תקנות או חוקים בשום מדינה שהיא הצליחו למנוע את ההתעללות או להפסיקן. מדוע, אם כן, סבורים בישראל כי יצליחו במקום בו חוקים וגופי פיקוח באנגליה, בארה"ב ובמקומות אחרים בעולם, נכשלו לעשות? העובדה היא שכשמשולבים בעלי חיים בתעשיית ההימורים, החמדנות גוברת על כל הדאגות האחרות, ובמיוחד על פני רווחת בעלי החיים.

בכוונת התומכים בתעשיית המרוצים בישראל, המודעים לכך שקיום המרוצים מפר את חוק צער בעלי חיים, לבקש מהכנסת להחריג סוסי מרוץ מהחוק הקיים. כלומר, לקבל החלטה תקדימית שתכשיר התעללות ממוסדת בבעלי חיים אלה למטרות בידור ושעשוע.

ביום בו תצביע הכנסת בעד הימורים על מירוצים, תיאלץ ישראל להתמודד עם החלטה אחת נוספת: כניסה לעסקי שחיטת סוסים בקנה מידה גדול, שהרי כמספר הסוסים הנכנסים למרוצים, מספר זהה מפסיק להשתתף בהם מידי שנה, או לחילופין, כניסה לעסקי תובלת החיות האכזרית, שכן ארצות אחרות הפועלות לשים קץ לעסקי השחיטה, שולחות סוסיהן לאירופה כדי שיסיימו את חייהם בצלחת.

תעשיית ההימורים על מרוצי סוסים מעולם לא הייתה חלק מהתרבות הישראלית. אין שום סיבה מתקבלת על הדעת לכך שבמציאות המתקדמת והמודעת בה אנו חיים היום, ישראל תבחר

להכתים את ערכי תרבותה בדמם של סוסים חפים מפשע.

הכותבת, נינה נייטלזון, היא מנכ"ל עמותת "הכל חי", עמותה שנוסדה ב- 2001 על מנת לקדם עשייה וחינוך להומאניות כלפי בעלי חיים בישראל.

רוצה לקבל את כל המבזקים של צחמערב לסלולרי שלך? לחץ כאן